

بازنمایی سیاسی سیمای کره شمالی در سینمای کره جنوبی

رامین نادرلویی^۱

^۱ کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه شهید بهشتی تهران

چکیده

این پژوهش به بررسی بازنمایی سیاسی سیمای کره شمالی در سینمای کره جنوبی می پردازد. به عنوان فرض اصلی پژوهش می توان گفت که بازنمایی سیمای کره شمالی در سینمای کره جنوبی، رابطه مستقیمی با سطح روابط سیاسی دو کشور در طی سالیان مختلف داشته است. بر این اساس، چگونگی تاثیر سیاست بر بازنمایی سیمای کره شمالی در سینمای کره جنوبی پرسش اصلی این پژوهش است. برای پاسخ به این پرسش، ایده بازنمایی شرور- قهرمان در سینما، به عنوان رویکرد نظری مورد استفاده قرار می گیرد. در این پژوهش از روش تحلیل کیفی برای مطالعه بازنمایی سیمای کشور کره شمالی در سینمای کره جنوبی بر مبنای الگوی بازنمایی شرور- قهرمان، استفاده می گردد. بر همین اساس ۱۱ فیلم انتخاب شده اند که انعکاس ۳ دوره تحول تاریخی روابط میان دو کشور را که در فیلم های سینمایی بازنمایی شده اند، مورد بررسی قرار می دهند. در دوره اول (۱۹۴۵-۱۹۹۸) روابط سیاسی مخاطره آمیزی میان دو کشور وجود داشت. در فیلم های این دوره تصویری دهشتناک از کره شمالی ارائه می گردد. در دوره دوم (۲۰۰۸-۱۹۹۸) با شروع مذاکرات صلح، تصویری همدلانه از کره شمالی در سینما کره جنوبی انعکاس می یابد. همچنین پیام اتحاد دو کره، بسیار در این فیلم ها پررنگ است. در دوره سوم (۲۰۲۳-۲۰۰۸) با شکست مذاکرات صلح، فیلم های کره جنوبی به ارائه تصویری به دور از اغراق از وضعیت دو کره روی می آوردند. پیام اصلی فیلم های این دوره این است که شاید دو کره نتوانند متحد شوند اما می توانند با یکدیگر در برابر خطرات همکاری کنند.

واژه های کلیدی: سینمای کره جنوبی، بازنمایی، سینمای سیاسی، نظریه شرور و قهرمان، کره شمالی، جامعه شناسی سینما

۱. مقدمه

بررسی تأثیرات متقابل سیاست و سینما دارای اهمیت پژوهشی است. برای نشان دادن این اهمیت، مسئله سینما در شبه جزیره کره مثال ارزشمندی است. دو کشور به لحاظ فرهنگی، نژادی دارای خصلت های مشترک بسیاری هستند و انتظار می رود که در عرصه سینما نیز این اشتراکات مشاهده شود اما در کمال تعجب آثار سینمایی تولید شده، به لحاظ فرم و محتوا، بسیار متفاوت و دور از انتظار در کشور می باشند. فرض پژوهش این است که تفاوت در دو نظام سیاسی بر روی تولیدات سینمایی در دو کشور سایه انداخته و این عرصه را تحت تأثیر قرار داده است. سینما همواره ابزاری مهم برای شکل دادن بر افکار عمومی، در شبه جزیره کره بوده است. متناسب با تغییر روابط سیاسی، نمایش تصویر کشور همسایه نیز تغییر یافته است. به دلیل اهمیت و جایگاه سینمای کره جنوبی در جهان، این پژوهش به بررسی بازنمایی سیاسی سیمای کره شمالی در سینمای کره جنوبی خواهد پرداخت.

پرسش اصلی را این گونه می توان مطرح کرد که بازنمایی سیاسی سیمای کره شمالی در سینمای کره جنوبی چگونه است؟ برای یافتن پاسخ به این پرسش، ۱۱ فیلم در سه دوره تاریخی مورد بررسی قرار خواهند گرفت. برای درک بهتر مسئله از رویکرد نظری شرور و قهرمان در سینما برای تحلیل باز نمایی سیاسی سیمای کره شمالی استفاده خواهد شد.

در دوره اول (۱۹۹۸-۱۹۴۵) به علت تخاصم، روابط سیاسی پر تنش بر دو کشور حاکم بود. در این دوران سینمای کره جنوبی تصویری شرورانه از شخصیت های کره شمالی ارائه می دهد. همچنین نظامیان کره جنوبی به عنوان قهرمانانی که تهدیدات شخصیت های شرور کره شمالی یا وفادار به نظام کمونیسم را دفع می کنند به نمایش در می آیند. همچنین سیاست های دولت در کره جنوبی نیز با ادعا برقراری نظم اجتماعی توجیه می گردد. در دوره دوم (۲۰۰۸-۱۹۹۸) با تغییر فضای سیاسی، مذاکره برای صلح میان دو کشور آغاز می شود. خوشبینی ناشی از این مذاکرات در سینمای کره جنوبی نیز انعکاس می یابد. در این دوران تصویری همدلانه از شخصیت های کره شمالی و حتی آرزوی اتحاد مجدد دو کره به نمایش در می آید. دور سوم (۲۰۲۳-۲۰۰۸) با شکست مذاکرات و پیگیری سیاست های اتمی از سوی کره شمالی آغاز می شود. در این دوران تصویری به دور از اغراق از زندگی در کره شمالی به نمایش در می آید. همچنین انتقاد از مشکلات اجتماعی در کره جنوبی نیز بی پروا تر از گذشته به نمایش در می آید. مرز میان شرور و قهرمان را دیگر نه ملیت، بلکه انجام کار اخلاقی تعیین می کند. در بسیاری از فیلم های این دوران این پیام که شاید دو کره نتوانند متحد شوند اما می توانند در برابر تهدیدات مشترک همکاری کنند به چشم می خورد.

۲. مبانی نظری پژوهش: بازنمایی شرور و قهرمان در سینما

بازنمایی خیر و شر را می توان در بسیاری از فرهنگ ها یافت. "در سینمای هر کشوری کهن الگویی داستانی از خیر و شر وجود دارد که در شخصیت های قهرمان و شرور فیلم هویت می یابد." (Taylor:1997:50) با توجه به رونق فیلم های ابر قهرمانی در عصر حاضر، احساس نیاز مخاطبان به باور حضور شخصیت های قهرمان برای محافظت از آن ها در برابر دشمنان شرور بیش از پیش نمایان می شود تا جایی که می توان گفت "غلبه قهرمان بر شخصیت شرور داستان، روایت مشترک بسیاری از آثار هالیوود است." (Belton: 1994:24) به تصویر کشیدن نبرد شرور و قهرمان در سینما امری رایج است. (Cook: 2012: 41) قهرمان ها خوش بنیه، قوی، مهربان و خوش قلب هستند حتی اگر زمان ببرد تا انگیزه لازم برای انجام عمل قهرمانانه را بیابند (O'Neill: 1993). قدرت قهرمانان می تواند فیزیکی، هوش، مهارت های فنی، ثروت، نسب خانوادگی و وجدان اخلاقی باشد. البته این موارد می توانند در تضاد با یکدیگر مانند قدرت فیزیکی در برابر هوش قرار بگیرند. همین امر می تواند سبب رقابت میان قهرمانان شود. (Alexander:2010) اما در نهایت قهرمان به دنبال کمک به دیگران است اما در مقابل شرور فردی قلدرماب، کینه جو، حریص و سلطه طلب است که برای منافع فردی یا گروهی خود، حاضر به نابودی

دیگران است. (Bergstrand, Jasper: 2018: 231) شخصیت شرور نیز می تواند از قدرت هایی همسان قهرمان بهره مند باشد اما از آنها در نقطه مخالف استفاده می کند. به عنوان مثال شخصیت شرور از هوش در راه حيله گری، از قدرت فیزیکی در راه سلطه و از ثروت و نسب خانوادگی برای قدرت طلبی بهره می برد. (Cohen: 1972)

در ژانر های محبوب سینما، مانند وسترن، تضاد میان دو شخصیت قهرمان و شرور نشان دهنده دو دیدگاه نسبت به جامعه است. قهرمان فردی که به هنجارها و قوانین جامعه معتقد است و برای محافظت از جامعه در برابر تهدیدها، دست به عمل می زند تا نظم و تعادل را به جامعه بازگرداند. اما شخصیت شرور به دنبال تهدید نظم موجود و به چالش کشیدن هنجارهای آن است. به این ترتیب می توان قهرمان را نماد نظم و ثبات اجتماعی و شرور را نماینده هرج و مرج و تهدیدات اجتماعی دانست. این دوگانه نشانگر "واقعیتی اسطوره ای" است. (Schatz: 1981: 41) نبرد میان خیر و شر می تواند در فرم های متفاوت نمایش داده شود. این مسئله نه تنها در رفتارهای فیزیکی شخصیت ها بلکه در شخصیت پردازی ها به شکل نمادین نیز آشکار می شود. به عنوان مثال معمولا افراد شرور به عنوان فردی طرد شده معرفی شده و در مکانی مانند جنگل یا کوه، به دور از جامعه زندگی می کنند. مکان دور افتاده در تضاد با زندگی شهری معرفی شده و تضاد شخصیت شرور با جامعه را نشان می دهد. همچنین توضیحی برای درک خصلت های بد شخصیت شرور می باشد. (Bryant: 2009: 105) کارکرد تصویری این الگو می تواند فراتر از سرگرمی باشد. شخصیت های شرور احساسات مخاطبان را جریحه دار می کند و در سوی دیگر نیز شخصیت قهرمان باعث ایجاد نوعی حس همدلی می شود. در رابطه موضوعاتی مانند بی عدالتی، می توان با استفاده از تقابل شخصیت شرور و قهرمان احساسات جمعی مخاطبان را شکل داد. (Jasper & co: 2018)

ذکر این نکته ضروری است که بازنمایی شرور و قهرمان در سینمای کره با سینمای غرب متفاوت است. در سینمای غرب، فردگرایی از اصلی مهم برای شخصیت پردازی قهرمان است. در سینمای کره، قهرمان بر اساس ویژگی های ایده آل جامعه تعریف می شود. (Min, Joo, Kwak: 2003: 1-9) علائق و ویژگی های قهرمان مانند وفاداری و فداکاری مرتبط با علائق و باورهای جامعه می باشد حتی زمانی که او بر علیه دولت و یا مسئولان خود مبارزه می کند. (Lee: 2015: 86) با این وجود صنعت سینمای کره از همان ابتدا به تقلید از پیرنگ های دراماتیک هالیوودی پرداخته است. (Chung: 2014: 98-120) هر چند در بیشتر موارد، جنبه سرگرم کننده سینما مورد توجه است اما سینما همواره به عنوان ابزاری نیرومند برای ترویج اندیشه های سیاسی به حساب می آید. (Kim: 2016: 8) زمانی که قهرمان به عنوان مدافع هنجارهای رسمی، شرور را به عنوان تهدیدی برای نظم اجتماعی شکست می دهد، می تواند معنای سیاسی مهمی را برای مخاطب به همراه داشته باشد. در واقع قهرمان وابسته به نهادهای رسمی قدرت است و به همین دلیل می توان او را قهرمان نامید. هدف پنهان از نمایش درگیری قهرمان و شرور، ایجاد پیوند میان مخاطب و آرمان های مطلوب نظام سیاسی موجود است. (Wright: 1975: 11-)

(۱۵)

سینما رسانه ای نیرومند است که با ایجاد یک خاطره جمعی، می تواند بر تجربه شخصی و گرایشات سیاسی افراد تاثیر بگذارد. (Mutz: 1998: 62-99). دولت ها می توانند به کمک اسطوره، زبان و ارزش های اخلاقی را تغییر داده و معانی را به شکل مطلوب خود متحول کنند. در واقع دولت ها می توانند اسطوره ها را به سلاحی فرهنگی تبدیل نمایند. دولت ها به همان روشی که از سلاح های مدرن دیگر مانند مسلسل یا جنگنده استفاده میکنند، می توانند از اسطوره ها نیز بهره ببرند. (Cassirer, 1946: 282) سینما ابزاری نیرومند برای ترویج کارآمد تبلیغات حامی نظام سیاسی می باشد و رژیم کره شمالی نمونه ای افراطی برای تایید این نکته است. (Schönherr: 2012) اما در رژیم های دموکراتیک نیز می توان رد پای قدرت سیاسی در رسانه سینما پیدا نمود به نحوی که می توان شاهد برخورد ایدئولوژی های مختلف با یکدیگر به شکل همزمان بود. بازنمایی و تاثیر گذاری سیاسی بر روی رسانه موضوعی مهم و قابل توجه است. (Husarski: 2019: 434) تقابل دوگانه ها (مانند تقابل شرور و قهرمان)، به تولید معنا و ضرورت وجودی آن برای مخاطبان می پردازد. با توجه به این نکته که درک

مخاطبان اثر می تواند انعطاف پذیر و متغیر باشد، می توان ادعا نمود " اگر رابطه بین دال و مدلول نتیجه نظام مبتنی بر قرارداد اجتماعی خاص یک جامعه در بستر لحظه تاریخی خاص باشد، آنگاه تمام معنای نیز در بستر آن تاریخ و فرهنگ تولید خواهد شد." (Hall: 1997:30-32) به این ترتیب می توان چالش به تصویر کشیدن شخصیت های کره شمالی و تغییرات به مرور آن ها را در سینمای کره جنوبی را مرتبط با سیاست و تغییرات آن در کره جنوبی دانست و آن را مورد بررسی قرار داد. (Husarski: 2019: 434)

۳. روش شناسی

این مطالعه با بهره گیری از روش تحلیل کیفی به مطالعه بازنمایی الگوی شرور- قهرمان در فیلم های سینمای کره جنوبی می پردازد. در این روش فرض بر آن است که آثار تولیدی رسانه ای از قبیل فیلم سینمایی را می توان به مثابه متنی دارای دلالت های فرهنگی، سیاسی، اجتماعی در نظر گرفت. به عبارت دیگر تصاویر به مثابه متن در نظر گرفته شده و از این رو می توان از تحلیل کیفی برای تحلیل محتوای فیلم های سینمایی استفاده نمود. در این روش تصاویر به نشانه ها بدل می گردند، سپس معانی آنها تفسیر و دلالت های خاص آنها رمزگشایی می شوند. (Chen: 2001:4)

در این مطالعه هدف برجسته نمودن دلالت های آشکار و پنهان سیمای سیاسی کره شمالی در فیلم های سینمای کره جنوبی است. فرض بر این است که این دلالت های فرهنگی، سیاسی، اجتماعی رابطه مستقیمی با شرایط و روابط سیاسی دو کشور در طول تاریخ دارد. برای رسیدن به این منظور، واحد تحلیل کل یک فیلم سینمایی در نظر گرفته می شود زیرا بررسی صحنه به صحنه تمام فیلم های مهم ساخته شده در طول تاریخ مورد مطالعه این پژوهش، در یک نوشتار امکان پذیر نیست. به این ترتیب، ۱۱ فیلم برای بررسی ۳ تحول مهم تاریخی و انعکاس آن در سینما انتخاب شده اند. سپس با بررسی تحلیل کیفی این ۱۱ فیلم، دلالت های نشانه شناسی فیلم ها بر مبنای الگوی شرور- قهرمان بیان می گردند.

۴. دشمنان قسم خورده : ۱۹۴۵-۱۹۹۸

در سال ۱۹۴۵ نیروهای ژاپنی، کره را بعد از ۳۵ سال ترک نمودند. اختلافات سیاسی موجب شد تا شبه جزیره کره به دو نیمه تقسیم شود. در نیمه شمالی دولتی با حمایت اتحاد جماهیر شوروی و در نیمه جنوبی دولتی با حمایت ایالات متحده آمریکا شکل گرفت. به این ترتیب کشور جمهوری دموکراتیک خلق کره در شمال و جمهوری کره در جنوب شکل گرفت. (Peterson, Margulies: 2010:154-176) دغدغه مهم کره جنوبی در این دوران حفظ استقلال و جلوگیری از نفوذ ایده های کمونیستی بود. (Lankov: 2013: 109-110) ایدئولوژی ضد کمونیست نقش مهمی در تکوین سیاسی دولت و به طبع در رسانه ای چون سینما ایفا نموده است. بسیاری از فیلمهای این دوران را می توان تحت عنوان فیلم های ضد کمونیستی (pan'gongyonghwa) دسته بندی نمود، هر چند که برخی از محققان به این مسئله با دید شک می نگرند و ترجیح می دهند این قبیل فیلم ها را در ژانر جنگی قرار دهند. (Cheol-hui: 2016:6) برخی این فیلم ها را در دسته فیلم های تبلیغاتی طبقه بندی کرده و برخی دیگر اساساً معتقد بودند که ژانر ضد کمونیستی وجود خارجی نداشته و فیلم ها را باید در طیفی از اکشن تا ملودرام دسته بندی نمود. (Cheol-hui: 2016:6-7) به هر حال طبق شواهد موجود می توان گفت که از سال ۱۹۴۹ تا ۱۹۶۰ در حدود ۱۷ فیلم به اصطلاح ضد کمونیستی در کره جنوبی ساخته شده است. (Shim: ۲۰۱۱:۱۷۹) البته این عدد قطعی نیست و می توان فیلم هایی را به آن اضافه یا کم نمود. دلیل این امر روشن نبودن ایده ساخت برخی از این فیلم ها می باشد. به نحوی که برای مخاطب روشن نیست آیا این فیلم ها واقعا به هدف ترویج ایده های ضد کمونیستی ساخته شده اند یا چنین دغدغه ای نداشته اما مضامینی دارند که می توان آن ها را در این لیست قرار داد. (Husarski: 2019: 435) در سال های ابتدایی تشکیل دو کشور، اهمیت سینما در کره جنوبی چندان مورد توجه نبود به

نحوی که شاید بتوان ادعا نمود که در کره شمالی بیشتر به سینما، با وجود نهادهای نظارتی، توجه می شد. در کره جنوبی، سینما وسیله ای برای سرگرمی و کسب سود بود. برای آن ها سینمای هالیوود مایه الهام و ایده بازار آزاد بسیار جذاب بود. البته همه هنرمندان از هالیوودی شدن سینمای کره راضی نبودند. به همین دلیل برخی از آن ها با ایده کمونیسم همدلی بیشتر نشان داده و دولت کره شمالی را دارای وجهت قانونی بیشتری دانستند همین امر سبب شد تا به کره شمالی گریخته و حتی تجهیزات سینمایی آمریکایی را دزدیده و با خود به پیونگ یانگ بردند. (Armstrong: 2002: 11-13) سینمای کره جنوبی تا دهه ۶۰ میلادی به لحاظ ایدئولوژیک از سیاستی واحد پیروی نمی کرد و فیلم ها از زوایای مختلفی سینمای کره شمالی را به تصویر می کشیدند. همچنین فیلم های زیادی با هدف جریحه دار نمودن احساسات ضد ژاپنی در این کشور ساخته شدند. در این فیلم ها عامل مشترک مشکلات و وضعیت کنونی، استعمار کره توسط ژاپن معرفی می شد. در فیلم های ضد ژاپنی نوعی احساس همدردی با کره شمالی نیز وجود داشت زیرا عامل مشترک وضعیت دو کشور، ریشه در دوران حاکمیت ژاپن بر این شبه جزیره معرفی می شد. (Husarski: 2019: 435)

با بررسی خرده روایت های سینمای ضد کمونیستی می توان اطلاعات جالبی از بازنمایی سینمای کره شمالی در سینمای کره جنوبی به دست آورد. یکی از محبوب ترین خرده روایت ها به ملودرام جدایی (pundan) معروف است که به جدایی خانواده ها، دوستان و به طور کلی انسان ها می پردازد. (Shim: 2011:186) به عنوان مثال در فیلم *Breaking the Wall* (۱۹۴۹: Han Hyeong-mo) داستان دو دوست را روایت می کند که در یک مدرسه به تحصیل می پردازند اما به مرور با بروز شورش و اعتراض مدنی، یکی به ایده کمونیست و دیگری به ناسیونالیست گرایش پیدا می کند. در ابتدا هر کدام سعی دارد تا با نصیحت دوست خود را برای دست برداشتن از عقاید خود و پذیرش عقیده دیگری، متقاعد کند. اما در نهایت سیاست باعث جدایی دو دوست از یکدیگر می شود. (Husarski: 2019: 436) در این فیلم کمونیسم ایده ای ضد ملی و ضد انسانی معرفی می شود. در این فیلم شخصیت با گرایشات کمونیستی به عنوان فردی که به جامعه تعلق خاطر ندارد و از ترور و خشونت برای رسیدن به اهداف خود استفاده می کند معرفی می شود. او ضروری است که جامعه را به هرج و مرج می کشد و باید توسط نیروهای وفادار به ارزش های جامعه، مانند دوست خود، مهار شود.

یکی دیگر از خرده روایت های محبوب، مبارزه با چریک های کمونیست است. در این فیلم ها، افرادی دارای مهارت های نظامی با ایدئولوژی کمونیستی سال ها در انزوا و به دور از جامعه به شکل گروهی زندگی و تمرین می کنند و منتظر فرصتی برای انجام عملیات های پارتیزانی برای ضربه زدن به جامعه هستند. به این ترتیب آنها نیروهای ضروری هستند که به تهدید جامعه می پردازند و باید توسط قهرمانان نظامی وفادار به دولت سرکوب شوند. گاهی نیز افراد فریب خورده و به نیروهای چریک کمونیستی می پیوندند اما در نهایت متوجه اشتباه خود شده و به سوی جامعه بازمی گردند. فیلم *Piagol* (Lee Kangcheon:1955) نمونه خوبی از این نوع روایت است. این فیلم هرچند در بستر روایتی دراماتیک سعی در ارائه تصویری نامطلوب از ایده کمونیسم و شخصیت هایی که آن را نمایندگی می کنند دارد اما سعی کرده تا با دید واقعگرایانه تری نسبت به این هدف قدم بردارد. (Workman: 2019: 105)

در دهه ۶۰ میلادی، ایدئولوژی ضد کمونیسم با صراحت بیشتری در فیلم ها انعکاس یافت. در بسیاری از فیلم های این دوره نظیر *The Marines who never Returned* (Lee Man-hee:1963) کره شمالی به عنوان جامعه ای بدوی با مردمانی شرور به تصویر کشیده می شد. علت انحطاط کره شمالی پذیرش کمونیسم بود. در سوی دیگر سربازان شجاع و خیرخواه ارتش کره جنوبی حضور داشته که وظیفه مهار ارتش کره شمالی را بر عهده دارند. این سربازان در راه دفاع از حق بیگناهان و مظلومان حاضر به فداکاری و ایثار جان خود نیز خواهند بود. به عنوان مثال در این فیلم نشان داده می شود که سربازان کره شمالی به سوی یک مادر و کودکش تیراندازی می کنند اما یک سرباز کره جنوبی با فدای جان خود، جان آنها را نجات می دهد. (Husarski: 2019)

با مشاهده فیلم های سینمای کره جنوبی در این زمان می توان نتیجه گرفت که هدف عمده فیلم ها ترسیم چهره ای ضد انسانی و ترسناک از نظام سیاسی کره شمالی بوده است. کره شمالی در فیلم های این دوره کشوری است که به علت پذیرش

دیدگاه های کمونیستی به سوی انحطاط اخلاقی پیش رفته و به دنبال نابودی کره جنوبی است، از این رو به ارتشی نیرومند برای مقابله با کره شمالی احتیاج است اما این مسئله نیز به تنهایی کافی نیست زیرا جاسوسان و فریب خوردگان کره شمالی، مشغول توطئه برای آسیب زدن به امنیت کره جنوبی هستند، از این رو به دولتی مقتدر برای برقراری نظم نیاز است. به این ترتیب سینما توانست بسیاری از سیاست های مورد نظر دولت را برای مخاطبان خود توجیه نموده و آن ها را اقناع نماید. اما کارکرد دیگر سینما ایجاد نوعی همدلی مردم با نظام سیاسی و ارتش با نشان دادن تصاویری حماسی و قهرمانانه از آنها بوده است.

۵. برادران ما : ۲۰۰۸-۱۹۹۸

با شروع برنامه اصلاحات در کره جنوبی موسوم به "سیاست آفتاب"^۲ (۱۹۹۷-۲۰۰۸)، رویکرد سیاسی نسبت به کره شمالی تغییر یافت. دیگر مانند گذشته کره شمالی، دشمنی که باید نابود شود در نظر گرفته نمی شد بلکه آرمان سیاسی نوین، اتحاد دو کره با یکدیگر بود. (Kim: 2007:224) راه دستیابی به این آرمان نیز گفت وگو بر سر مشترکات برای رسیدن به صلحی پایدار در نظر گرفته شد. (Myers: 2010:159) همچنین سیاست های فرهنگی خصمانه نسبت به کره شمالی تغییر یافته و سیاست های فرهنگی دوستانه تری نسبت به این کشور، در دستور کار قرار گرفت. این مسئله را می توان نتیجه تغییر رویکرد دولت کره جنوبی و تلاش آن ها برای دستیابی به صلح با کره شمالی دانست.

رشد قابل توجه اقتصادی کره جنوبی زمینه ساز رونق صنعت فیلم در این کشور شد، به طوری که در عرض چنددهه کره جنوبی به یکی از مهمترین مراکز تولید آثار فرهنگی در جنوب شرقی آسیا تبدیل شد. سیاست های دولت سبب رشد مراکز سینمایی و بورسیه های تحصیلی در رشته سینما در کره جنوبی شد. (Peirse, Martin: 2013: 11) همین امر، سینمای کره را به سینمای جهانی با مخاطبان جهانی تبدیل نمود و فیلم های کره ای توانستند به موفقیت های تجاری و جشنواره ای در سراسر جهان دست پیدا کنند. بسیاری از منتقدان، موفقیت چشمگیر سینمای کره را تلفیق عناصر بومی و مضامین تاریخی با اصول فیلمسازی هالیوودی می دانند. آنها به سینمای کره لقب هالیو-وود (Hallyuwood) داده اند. هالیو در زبان کره ای به معنای موج می باشد و تلفیق آن با هالیوود (Hollywood) نشان از جایگاه نوین سینمای کره در سطح جهانی دارد. (Husarski: 2019: 438)

اصلاحات سیاسی باعث شد که بسیاری از خانواده ها پس از سال ها جدایی توانستند یکدیگر را ببینند. همچنین چرخش موازین سیاسی از خصومت به آشتی، در کنار تغییرات فنی و هنری، موجب به وجود آمدن تصویری نوین از کره شمالی در فیلم های کره جنوبی شد. فیلم shiri (Kang Je-gyu:1999) نمونه خوبی برای مشاهده تاثیرات سیاست آفتاب در سینمای کره است (Shin, Stringer:2007). در این فیلم زنی زیبا و دلفریبی به عنوان جاسوس کره شمالی در تلاش برای انجام مأموریت در کره جنوبی به تصویر کشیده می شود. شخصیت پردازی او بسیار پیچیده تر از شخصیت های کره شمالی در فیلم های سال های گذشته است. به نحوی که مخاطب هم شیفته جذابیت او می شود هم از توانایی های او به وحشت می افتد، هم از او به خاطر اعمال شرورانه نفرت دارد و هم با او به دلایلی که فیلم نشان می دهد همدردی می کند. او دلباخته مأمور اطلاعاتی کره جنوبی می شود که مسئول پرونده اوست. مأمور اطلاعاتی نیز به او علاقه مند می شود و باید میان انجام وظیفه ای که به او دیکته شده و کاری که فکر می کند درست است دست به انتخاب بزند. در نهایت هر دو می فهمند که اسیر هویت های دروغینی شده اند که خود نقشی در شکل گیری آن نداشته اند. آنها را می توان به عنوان نماد دو کشور بر روی

^۲Sunshine Policy

پرده سینما شناسایی نمود. فیلم نشان می دهد که آنها نمی توانند بدون یکدیگر زندگی کنند و همین مسئله می تواند به دو کشور نیز تسری پیدا کند و در پایان فیلم نتیجه گرفته می شود که تنها انتخاب پیش روی کره ای ها، اتحاد مجدد است. در فیلم J.S.A (Park Chan-wook: 2000) نشان داده می شود که چگونه سربازان مرزی دو کشور بر تعصبات و ترس های خود فائق آمده و با یکدیگر به شکل پنهانی دوست می شوند. فیلم سعی دارد تا تعصبات ایدئولوژیک و تصویر غیر انسانی که در دو سوی مرزها وجود دارد را به چالش بکشد. در این فیلم شرور نه سربازان بلکه رسانه های دولتی می باشند که حقیقت را انعکاس نداده بلکه روایت هایی جعلی را جایگزین واقعیت می نمایند. قهرمانان از نظر این فیلم، کسانی خواهند بود که موانع را برچیده و به دوستی و اتحاد دو کره کمک نمایند. این فیلم در دوره ای بر روی پرده های سینما آمد که نشست تاریخی، یک ماه پیش از اکران، میان رهبران دو کره در پیونگ یانگ برگزار گردیده بود؛ و خوشبینی های سیاسی شکل گرفته از آن دیدار تاثیر قابل ملاحظه بر میزان استقبال و رضایت تماشاگران و منتقدان از این فیلم داشته است. (paquet: 2009: 74)

برخی از فیلم ها تلاش نمودند تا نقش دخالت های خارجی بر سرنوشت دو کره را به عنوان ریشه اصلی اختلافات و وضعیت کنونی دو کشور معرفی کنند. به عنوان مثال فیلم Address Unknown (Kim Ki-duk:2001) با تاکید بر ارزش های ناسیونالیستی، به نقد رابطه کره با آمریکا در قالب داستانی تمثیلی می پردازد. در این فیلم سربازی آمریکایی با دختری کره ای وارد رابطه ای عاشقانه می شود. رفتار سرباز با دختر بسیار بد و تحقیرآمیز است. دختر به پول برای عمل جراحی بینایی احتیاج دارد و سرباز آمریکایی پول عمل جراحی را می خواهد بپردازد اما در نهایت دختر تصمیم می گیرد تا چشمانش آسیب ببیند اما از سرباز آمریکایی پولی دریافت نکند و به این ترتیب عزت از دست رفته خود را بازابد. همان طور که مشخص است در این فیلم شخصیت شرور سربازی آمریکایی به عنوان نماد قدرت های خارجی است که در امور کره جنوبی حضور داشته اما رفتار تحقیرآمیزی با آنها دارد و قهرمان، کره ای های میهن دوستی هستند که حاضرند از خیر منفعت این رابطه گذشته اما عزت نفس ملی خود را حفظ نمایند.

در این دوران همگام با تغییر سیاست های دولت کره جنوبی موسوم به "سیاست آفتاب"، صنعت سینما نیز متحول شد. به تبع این تحولات، بازنمایی تصویر کره شمالی نیز دست خوش تغییر گردید. شخصیت پردازی ها و روایت های داستانی حالت پیچیده ای به خود گرفتند به نحوی که تشخیص قهرمان از شرور برای مخاطب دشوار شد. شخصیت های کره شمالی افرادی بودند که مخاطب سینما در عین حفظ فاصله اخلاقی، می توانست با آنها همدردی کند. همچنین عمل به دستورات نیز دیگر به تنهایی از شخصیت های کره جنوبی در فیلم ها، قهرمان نمی سازد و تنها انجام اعمالی انسانی از آن ها در ذهن مخاطب قهرمان می سازد. پیام عمده فیلم های این دوران صلح و آشتی دو کره با یکدیگر بود. در این فیلم ها ریشه اصلی جدایی دو کشور به دخالت قدرت های خارجی در این شبه جزیره نسبت داده می شد. همچنین آن ها به نقد سیاست های دو دولت در کره شمالی و جنوبی می پردازند که منجر به جدایی، نفرت های بی مورد ایدئولوژیک و در نهایت انحراف حقیقت شده است. در این دوران نوعی خوشبینی برای پایان اختلافات سیاسی و شکل گیری آرمان کره ای متحد در فیلم های کره جنوبی به تصویر کشیده می شود.

۶. انعکاس واقعیت: ۲۰۲۳-۲۰۰۸

عدم تغییر سیاست ها در کره شمالی و تشدید آزمایشات موشکی، باعث شکست مذاکرات میان دو کشور شد. همین مسئله به خوشبینی های به وجود آمده برای تحقق رویای کره واحد نیز پایان داد. تغییرات سیاسی در سینما نیز تاثیر مهمی بر جای گذاشت به نحوی که می توان گفت دوران تازه ای از سینما در کره جنوبی آغاز شد. کارگردانان مطرح، سرخورده از خوشبینی دوران سیاست آفتاب، تصمیم گرفتند تا به دور از محافظه کاری و تصاویر اغراق شده واقعیت های موجود زندگی در دو کشور را به نمایش بگذارند. فیلم Crossing (Kim Tae-gyun:2008) موضوع قحطی بزرگ (۱۹۹۸-۱۹۹۴) و کوچ اجباری در کره شمالی را به تصویر می کشد. این فیلم سعی دارد تا تصویری بدون اغراق از فقر و دشواری های زندگی در کره شمالی را به

نمایش گذارد. در این فیلم دولت مردم را در محیطی ایزوله مانند آکواریوم محصور کرده و با سیاست هایش اسباب زحمت شده است. (Chol-hwan, Rigolot: 2005) قهرمانان در این فیلم مردمان کره شمالی هستند که سعی در زنده ماندن دارند.

برخی از فیلم ها نیز به نقد صریح اجتماعی و سیاسی از وضع موجود در کره جنوبی می پردازند. در فیلم Kim Ki-) Net (duk: 2016 داستان ماهیگیری از اهالی کره شمالی را روایت می کند که به شکلی سر از کره جنوبی در می آورد. ماموران دولتی معتقدند او با دیدن نوع زندگی در کره جنوبی، از تفکرات خود دست کشیده و زندگی نوینی را آغاز خواهد کرد اما شرایط بر خلاف خواسته ان ها پیش می رود زیرا مرد با دیدن مسائل اجتماعی، فساد و ریاکاری سیستماتیک در کره جنوبی به این نتیجه می رسد که خواهان بازگشت به کشور خود است. فیلم به انتقاد صریح از شرایط موجود در کره جنوبی می پردازد و نشان می دهد که دولت در کره شمالی و جنوبی هرچند به لحاظ شیوه متفاوت می باشند اما به لحاظ اخلاقی سقوط کرده و بسیار شبیه هم هستند. از این رو تصویری شرورانه از دولتمردان ارائه می شود همچنین به تصویر کشیدن ماهیگیری از کره شمالی به عنوان فردی دارای اصولی اخلاقی که رویای بازگشت به کشور خود را دارد در یک فیلم ساخته شده در کره جنوبی، جالب توجه است. در فیلم Steel Rain (Yang Woo-suk:2017) مامور اطلاعاتی را نشان می دهد که از جریان کودتا در کره شمالی جان سالم به دربرده و در تلاش برای رفتن به کره جنوبی و متقاعد نمودن مقامات برای جلوگیری از وقوع جنگی هسته ای است. نمایش قهرمانی از کره شمالی جالب توجه است. شخصیت قهرمان فیلم مردی منضبط با اصول اخلاقی مهین پرستانه است که در مقابل دو دولت کره شمالی و جنوبی قرار می گیرد و در این راه حاضر به فداکاری های بزرگی می باشد. همچنین فیلم به نقد سیستم اطلاعاتی کره جنوبی نیز می پردازد و این سوال را که آیا در شرایط مشابه ماموران اطلاعاتی کره جنوبی نیز حاضر به چنین فداکاری خواهند بود؟ در ذهن مخاطب شکل می دهد. (Husarski: 2019)

فیلم Confidential Assignment (Kim Sung-hoon:2017) داستان همکاری دو مامور اطلاعاتی کره شمالی و جنوبی برای دستگیری چند تروریست است. هرچند که آزمایش های هسته ای باعث ایجاد فضایی سرد میان دو کشور شده اما تهدید مشترک باعث می شود تا همکاری میان دو کشور صورت بگیرد. تضاد های موجود میان دو مامور اطلاعاتی نیز جالب توجه است. مامور کره شمالی فردی مصمم، دارای انضباط، ورزیده و حرفه ای ترسیم می شود. در مقابل مامور کره جنوبی فردی دارای اضافه وزن که با خراب کاری های متعدّدش خنده بر روی لبان مخاطبان می آورد. انتخاب دو شخصیت از کره شمالی و جنوبی به عنوان قهرمان و رابطه چالش برانگیز آنها برای مخاطبان تازگی دارد. در نهایت آن ها موفق می شوند تا تروریست های شرور را شکست داده و امنیت را به شبه جزیره کره بازگردانند. فیلم با برقراری رابطه ای نمادین، نتیجه می گیرد که می توان در مواقع لزوم با همکاری یکدیگر بر مشکلات فائق آمد.

همین پیام به شکل واضح تری در فیلم Escape from Mogadishu (Ryoo Seung-wan:2021) بیان می شود. فیلم به روایت حادثه جنگ داخلی در کشور آفریقایی سومالی (۱۹۹۱) می پردازد. زمانی که نیروهای شورشی حکومت را سرنگون می کنند بسیاری از کارمندان سفارت خانه ها در شهر موگادیشو با خطر تهدید جانی روبرو می شوند. دو سرکنسول کره شمالی و جنوبی مجبور می شوند تا اختلافات و رقابت های خود را کنار گذاشته و برای نجات جان خود و سایر اعضای دو سفارت خانه همکاری کنند. صحنه تاریخی نشست اعضای دو سفارت خانه بر سر یک میز شام در فیلم بسیار قابل تامل است. در این فیلم دیگر اهل کره شمالی یا جنوبی بودن اهمیت ندارد بلکه کره ای ها برای نجات خود متحد می شوند و قهرمانانه راهی برای مقابله با تهدید نیروهای شورشی خارجی می یابند. در این فیلم هرچند چالش های حل نشده که گاهی منجر به تنش نیز می شود میان اعضای دو سفارت خانه نشان داده می شود اما اتحاد و ایجاد نوعی احساس همدلی میان دو گروه تا پایان فیلم باقی می ماند. نکته جالب توجه دیگر فیلم، فداکاری نیروی اطلاعاتی کره شمالی برای نجات جان اعضای دو سفارت خانه است که تصویری قهرمانانه از او به نمایش می گذارد. همچنین کودکان نیز هرچند کوتاه اما نقش مهمی در فیلم دارند گویی کارگردان امیدوار به نسل آینده برای برداشتن مرزها در کره است.

پیام فیلم های سیاسی کره جنوبی در سال های اخیر بیشتر حول این نکته می چرخد که شاید دو کره به لحاظ سیاسی نتوانند متحد بشوند اما می توانند با یکدیگر بر سر مسائل مختلف همکاری نمایند. با کمک همدیگر بهتر می توانند تهدیدات مشترک را

دفع نمایند. همچنین سعی شده تا تصویر واقعی تری از کره شمالی و جنوبی ارائه شود. شخصیت های کره شمالی دیگر مطلقاً شرور نیستند و اگر کاری مطابق با اصول انسانی انجام دهند قهرمان به حساب می آیند. عکس این موضوع نیز صادق است. کشور کره جنوبی با آسیب های اجتماعی مختلفی روبرو است. شخصیت های کره جنوبی اگر مطابق با اصول اخلاقی و منافع ملی عمل نکنند می توانند شرور به حساب آیند. با تمام این تفاسیر به نظر می آید که همچنان سینمای سیاسی کره جنوبی تحت تاثیر روابط سیاسی دو کشور است و در سال های آینده نیز این شرایط پابرجا باشد.

۷. نتیجه گیری

در این پژوهش سعی شد تا با بررسی فیلم هایی از سینمای کره جنوبی، بازنمایی سیاسی سیمای کره شمالی در این سینما مورد بررسی قرار گیرد. همان طور که نشان داده شد، سیاست تاثیر ویژه ای بر روی سینمای کره جنوبی در طی سالیان داشته است. در برهه های زمانی مختلف با تغییر روابط سیاسی دو کره، تصویر بازنمایی شده از کره شمالی نیز تغییر یافته است. سینماگران کره جنوبی از الگوی شرور و قهرمان، برای انتقال پیام های سیاسی استفاده کرده اند. در سال های ابتدایی تشکیل دو کشور، اختلافات شدید ایدئولوژیک و جنگ، موجبات اتخاذ سیاست های سختگیرانه ای نسبت به بازنمایی تصویر کره شمالی در آثار سینمایی شد، از این رو جامعه کره شمالی، جامعه ای عقب افتاده با مردمانی ابتدایی و خشن تحت نظامی کمونیستی به تصویر آمده است. شخصیت های کره شمالی دارای سیمای شرارت بار و سربازان کره جنوبی دارای سیمای قهرمانانه بودند. همچنین سیاست های دولت کره جنوبی در راستای حفظ امنیت به تصویر درآمده و مشروعیت آن تبلیغ شده است.

با تغییر سیاست ها در کره جنوبی، نوع نگاه به کره شمالی نیز تغییر یافت. در طی دوران موسوم به سیاست آفتاب (۱۹۹۷-۲۰۰۸) کره شمالی به عنوان کشور دوست و برادر در نظر گرفته شد. در این دوران شخصیت های کره شمالی به شکل مطلق منفی نبوده و دارای پیچیدگی های اخلاقی بوده اند به نحوی که تماشاگر با آنها تا حدی احساس همدردی می کند. از سوی دیگر نیز شخصیت های کره جنوبی با چالش های اخلاقی مواجه می شوند و تنها در صورت انتخاب عملی انسانی می توانند در قامت قهرمان عرض اندام نمایند. خوشبینی به مذاکرات سیاسی برای پایان اختلافات، در فیلم ها نیز انعکاس یافت. رویای اتحاد دوباره کره، مضمون اصلی بسیاری از فیلم های این دوران بود که به رابطه دو کشور می پرداختند. آنها مرزها را حاصل اقدامات قدرت های خارجی می دانستند و معتقد بودند که با توجه به ریشه های مشترک می توان به آینده ای مشترک امیدوار بود. عدم تغییر سیاست های کره شمالی و شکست مذاکرات، خوشبینی اتحاد دو کره را با یاس مواجه نمود. همچنین مشکلات اقتصادی و مسائل اجتماعی در کره جنوبی، تردیدهای سیاسی بسیاری را به وجود آورد. از این رو فیلمسازان کره جنوبی به جای ارائه تصاویری اغراق شده، سعی نمودند تا تصاویری واقعی و تا حدی بدون قضاوت های ارزشی از کره شمالی و جنوبی ارائه دهند. آن ها سعی داشتند تا رنج ها و مشکلاتی که مردم در کره شمالی با آن مواجه هستند را با وجود سانسورهای شدید، در آثار خود نمایش دهند و تصویری هرچند نزدیک به زندگی واقعی در کره شمالی را منعکس کنند. همچنین با نشان دادن مسائل اجتماعی و فسادهای سیاسی، به نقد سیاست ها در کره جنوبی بپردازند. در این دوران مرز شرور و قهرمان را نه ملیت بلکه اصول اخلاقی تعیین می کند به نحوی که اگر شخصیتی از کره شمالی در جهت اصول انسانی مانند فداکاری برای نجات جان انسان های دیگر گام بردارد سزاوار آن است که با عنوان قهرمان شناخته شود و برعکس اگر شخصیتی متعلق به کره جنوبی در راستای منافع شخصی قدم بردارد می تواند تبدیل به شخصیت شرور داستان شود. فیلم های کره ای با درکی واقع گرایانه از شرایط بیان می دارند که شاید یکی شدن دو کره خوشبینانه باشد اما دو کشور می توانند به شکلی مسالمت آمیز در کنار یکدیگر زندگی کرده و با کمک یکدیگر تهدات مشترک را دفع نمایند. به عبارت دیگر، در روزهای سختی کره ای ها تنها می توانند به یکدیگر تکیه کنند.

۸. فیلم شناسی

Filmography

English title	Korean title	Director	Year
Breaking the Wall	성벽을 뚫고	Han Hyeong-Mo	۱۹۴۹
Piagol	피아골	Lee Kang-cheon	۱۹۵۵
The Marines who Never Returned	돌아오지않는 해병	Lee Man-hee	۱۹۶۳
Shiri	쉬리	Kang Je-gyu	۱۹۹۹
J.S.A.	공동경비구역	Park Chan-wook	۲۰۰۰
Address Unknown	수취인불명	Kim Ki-duk	۲۰۰۱
Crossing	크로싱	Kim Tae-kyun	۲۰۰۸
The Net	그물	Kim Ki-duk	۲۰۱۶
Steel Rain	강철비	Yang Woo-suk	۲۰۱۷
Confidential Assignment	공조	Kim Sung-hoon	۲۰۱۷
Escape from Mogadishu	모가디슈	Ryoo Seung-wan	۲۰۲۱

Source: www.imdb.com

۹. منابع و مراجع

۱. Alexander, J. (2010). The Performance of Politics. Oxford University Press. New York
۲. Armstrong, C.K. (2002). The Origins of North Korean Cinema: Art and Propaganda in the Democratic People's Republic. Acta Koreana, vol. 5, pp. 1–19.
۳. Belton, J. (1994). American Cinema/American Culture. Mc Graw Hill. New York
۴. Bergstrand, K., James M. Jasper, (2018). Villains, Victims, and Heroes in Character Theory and Affect Control Theory. American Sociological Association, Vol. 81(3), pp. 228–247
۵. Bryant, J., Oliver, M.B. (2009). Media Effects. Advances in Theory and Research. In Media effects: Advances in theory and research. J. Bryant, M.B. Oliver (Eds.).
<https://doi.org/10.1017/CBO9781107415324.004>
۶. Cassirer, E. Hendel. CH (1946). The Myth of the State. Oxford University Press. Cumberlege

۷. Chen, J. Z. (2001). Cultural Representation through Television Entertainment Programs: A Comparative Study on American and Chinese Versions of “Sex and the City. *Electronic Media and Culture*, 48:1-19.
۸. Cheol-hui, J. (2016). Han’gukchŏnjaeng chŏnhu pan’gongmunhwa hyŏngsŏnggwa kŭ ūimi - pan’gongyŏnghwarŭl chungshimŭro. Han’gungminjongmunhwa, No. 5. In *From Villain to Superhero: The Image of the North Korean in Contemporary South Korean Cinema*. R. Husarski. <https://doi.org/10.15804/ppsy2019303>
۹. Chol-hwan, K., Rigolot, P. (2005). *The Aquariums of Pyongyang: Ten years in North Korean gulags*. New York.
۱۰. Chung, S. (2014). *Split Screen Korea: Shin Sang-ok and Postwar Cinema*. University of Minnesota Press. London
۱۱. Cohen, S. (1972). *Folk Devils and Moral Panics*. MacGibbon and Kee. St. Albans Paladin California
۱۲. Cook, C.M. (2012). *The Hero and Villain Binary in the Western Film Genre*. Massey University. Palmerston North, New Zealand
۱۳. Hall, S. (1997). *Representations, Cultural Representations and Signifying Practices*. Sage. London
۱۴. Husarski, R. (2019). *From Villain to Superhero: The Image of the North Korean in Contemporary South Korean Cinema*. *Polish Political Science Yearbook*. Vol.48, No.3, pp.431_446
۱۵. Jasper, James M., Young, M, Zuern. E. (2018). *Character Work in Social Movements. Theory and Society* 47:113–31
۱۶. KIM, S. (2007). *Seoul Searching: Crossing the Border to the “Other” Side*. State University of New York. New York
۱۷. Kim, H. (2016). *Archives of Ephemera: Cinema and Decolonization in South Korea*. University of California, Los Angeles
۱۸. Lankov, A. (2013). *The Real North Korea : Life and Politics in the Failed Stalinist Utopia*. <https://doi.org/10.1017/CBO9781107415324.004>
۱۹. Lee, S. (2015). *The Power of Cinema on the Korean Peninsula*. *Global Politics Review*, vol. 1, No. 1, pp.83–94.
۲۰. Min, E., Joo, J., Kwak, H. (2003). *Korean Film: History, Resistance, and Democratic Imagination*. London.
۲۱. Mutz, D.C. (1998). *Impersonal influence. How Perceptions of Mass Collectives Affect Political Attitudes* (Cambridge). New York.
۲۲. Myers, B.R. (2010). *The cleanest race. How North Koreans See Themselves - And Why It Matters*. New York
۲۳. O’Neill, W. (1993). *A Democracy at War*. Free Press. New York
۲۴. Paquet, D., (2009). *New Korean Cinema Breaking The Waves*, Columbia University Press. New York
۲۵. Peirse, A., Martin, D. (2013). *Korean Horror Cinema*. Edinburgh University Press. Edinburgh
۲۶. Peterson, M., Margulies, P. (2010). *A Brief History of Korea*. Facts On File. New York
۲۷. Schatz T. (1981). *Hollywood Genres: Formulas, Filmmaking, and the Studio System*. McGraw Hill. California
۲۸. Schönherr, J. (2012). *North Korean Cinema. A History*. McFarland & Company. North Carolina
۲۹. Shim, A. (2011). *Anticommunist War Films of the 1960s and the Korean Cinema’s Early Genre-Bending Traditions*. *Acta Koreana*, vol. 14, No. 1, pp. 175–196.

۳۰. SHIN, CH., STRINGER, J. (2007). Seoul Searching: Storming the Big Screen The Shiri Syndrome. State University of New York. New York.
۳۱. Taylor, R. (1997). Film Propaganda. Soviet Russia and Nazi Germany. I.B. Tauris. London
۳۲. Workman, T. (2019). Rediscovering Korean Cinema: Piagol, Realism and Melodrama in the Anti-communist Film, University of Michigan Press. Michigan
۳۳. Wright, W. (1975). Sixguns and Society: A Structural Study of the Western. University of California Press. California
۳۴. www.imdb.com